



Dua Yönetim “Kültürünü” Nasıl Değiştirebilir?

How prayer can change the “culture” of government

William E. Moody

The Christian Science Journal'ın (Hristiyan Bilimi Bülteni) Mayıs 2004 sayısından tekrar basılmıştır.

Dünyada pek çok hükümet sürekli bir değişim halinde görünmekte. Demokratik olarak yönetilen yerleşik toplumlarda bile, hem yerel hem de ulusal konumdaki liderler her birkaç yılda bir, yeni seçimlerle değişebiliyor.

Fakat görünenin tersine, çoğu zaman değişime karşı (olumlu ve gerekli olan değişimlere bile) direnebilen bir yönetim “kültürü” var gibi görünüyor. Bürokrasiler bazen (sadece uzun süreli çalışanlar değil, dar yollarla düşünme ve uygulama konularında da) öyle sabit duruma geliyorlar ki, seçilen memurlarla gelen değişimin, hükümetin halkın iradesine tepkisi üzerindeki doğrudan etkisi çok az olabiliyor.

Önemli konularla ilgili durumlarda bu, çoğu zaman hayal kırıklığı ve gerginlik yaratıyor. Bu konular ulusal güvenlik ve savunma, ekonomi, sağlık hizmetleri, çevre ya da toplumdaki günlük temel hizmetlerle ilgili olabiliyor. Böyle sabit bir yönetim “kültürü,” geniş çaplı politikalar uygulamayı, hatta komşu sokaktaki basit bir çukuru doldurmayı bile zorlaştırabiliyor.

Asıl sorulardan biri şu: Hükümetin işleyişinde ve hizmet etmek için var olduğu halka yanıtlarında farklılık olması için gerçekten gereken şey nedir? Bu soruya yanıt bulmak için, her durumda tüm çalışanların değişmesinin gerçekten gerekli olup olmadığı sorusu da sorulabilir.

Başka bir deyişle, politik liderler her değiştiğinde, hükümet işlerinde görev yapan tüm çalışan hizmetkârların değişmesi şart mı? Yoksa çeşitli konumlarda hizmet etmeye devam eden hükümet çalışanları farklı politik görüşlere sahip olsalar bile, yeni fikirler ve yeni uygulama yöntemleri bulmak için daha fazla istekli olunması mı gerekli?

Düşüncedeki değişiklik, insanların çalışma yöntemlerini geliştirebilir.

Bence kişiyi, düşünme şeklini olumlu ve yapıcı yönde değiştirmeye istekli olması için teşvik etmek daha önemlidir. Böylece kişilerin kendi görev ve sorumluluklarını yerine getirme yöntemleri de olumlu yönde değişir. Sonuçta, yaptıklarımız (performansımız), neyi nasıl düşündüğümüzün ürünüdür.

Bu, daha etkili hükümet sistemleri geliştirme ve gerçek değişim yaratma konularındaki kamuya açık tartışma ve müzakerelerde çoğu zaman dikkate alınmayan bir noktayı ortaya çıkarır. Bu nokta, duanın potansiyel gücüdür.

Pek çok kişi, duanın sadece kişisel yaşantılarında ve ruhsal gelişim için uygun olduğunu düşünür. Yine de, duanın toplum ve dünya meselelerinde de uygun ve önemli bir rolü olduğunu keşfedenlerin

For this translation in English and other translations in Turkish, please see <http://translations.christianscience.com>

sayısı artmaktadır. Kişi hükümeti hakkında özgürce dua edip duasının sonuçlarını görmeyi neden beklemesin ki?

Burada, kişinin bireysel politik inançlarından ya da hükümetin nasıl işlemesi gerektiği konusundaki kişisel önyargılarından kaynaklanan, dar görüşlü duadan bahsetmiyorum. Kişilerin duaları, bunlardan daha geniş görüşlü, daha özverili ve daha kapsamlı olabilir.

Bir şeylerin nasıl çözümlenmesi gerektiğiyle ilgili kararlı düşüncelerimden bilinçli olarak vazgeçmeye çalışmanın, kendi dualarım için iyi bir başlangıç noktası olduğunu fark ettim.

Gerçek gelişim alçakgönüllülük gerektirir.

Tanrı'nın huzuruna, yürekten bir "Sen'in isteğın olsun" dileğiyle gelmek, kişinin duasını doğruya yönlendirir. İyi bir yönetimdeki gelişim için, düşüncedeki değişikliğin zihin faaliyetleri kadar yürek tutumuyla ilgili olması gerektiğini düşündüğümde, "yürekten" kelimesi konuya başka bir boyut kazandırıyor. Gerçek gelişim, alçakgönüllülüğü ve Tanrı'nın, insanların hayatını yönetmek için gereken her iyi, doğru ve üretken fikrin kaynağı olduğunu kabul etmeyi gerektirir.

Bu konuyu düşününce, aklıma Kutsal Kitap'ın Eski Antlaşma kısmında yer alan ve yönetimin olabilecek en iyi yönetim haline gelmeyi arzulayabilmesiyle ilgili harika örnek sunan bir bölüm geliyor. Bu bölüm, halkının yeni atanmış kralı olarak Süleyman'ın yönetimi henüz ele aldığı zamanı anlatır.

Kutsal Kitap bize, Süleyman'ın Tanrı'yı sevdiğini söyler. Süleyman, Tanrı'nın onun en çok istediği şeyi yapacağını söylemesi üzerine, Rab'be yanıt vermekte gecikmemiştir. Tanrı'dan istediğini dilemenin büyük sorumluluğuyla, Süleyman hikmet istemiştir.

Süleyman şöyle demiştir: "Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davut'un yerine kral atadın. İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır. Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!"

Kutsal Kitap, Süleyman'ın sözlerinin Tanrı'yı hoşnut ettiğini söyler. "Tanrı ona şöyle dedi: 'Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana ...bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim...'"

Süleyman'ın yanıtı bencil değildi.

Tanrı Süleyman'ın yanıtını bereketledi; çünkü yanıtı her şeyden önce bencil değildi. Süleyman'ın halkını kendi çıkarlarından üstün tutuyordu.

"İyi ve kötüyü ayırt edip" doğru yargılamak için bilge ve sezgi dolu bir yürek isteyen dua, güçlü bir duadır. Hıristiyan Bilimi'nin bakış açısıyla, bu tür bir dua, herkesin iyi ve doğruyu ayırt etme, Tanrı'nın yönlendirmesinin ne olduğunu anlama ve neyin başkalarını gerçekten bereketleyip gelişime yardımcı olacağını fark etme kapasitesi olduğunu ileri sürer.

Tüm dünyadaki çeşitli yönetimlerde görev yapan, seçimle başa gelmiş en yüksek düzeydeki idareciden binlerce devlet memuruna her birey, aslında aynı sezgi ve zekâ kaynağına sahiptir.

Bunun nedeni, Tanrı'nın oğulları ve kızları olarak gerçek doğamızda, bizi yaratan Akıl'ı ifade etmenin yer almasıdır. Biz Tanrı'nın fikri, sonsuz Akıl ve ilahi İlke'nin ürünleriyiz. Bu ruhsal gerçeklere dayanan dua da, çoğu zaman ideal yönetimlerin özellikleri olarak sunulan bencillik ve durağanlığa karşı direnmeye yardımcı olan, ilahi bir standarda sahiptir.

Davranışla ilgili ilahi standart, daha iyi yönetimler oluşturur.

Daha çok erkek ve kadın ilahi standardı koruduğu sürece, farklı bir yönetim modeli tanımlanır. Bu model fark yaratır.

Mary Baker Eddy, ana eseri *Science and Health with Key to the Scriptures*'da (Kutsal Yazıları Açıklayan Bilim ve Sağlık), Tanrı yasalarının yaratılışın her eylemini nasıl yönettiğiyle ilgili kapsamlı bir özet sunmuştur. Bununla birlikte, bu ilahi yasaları doğrudan insan eylemlerine uygulamıştır.

Mary Baker Eddy'nin ileri sürdüğü yasalardan biri şudur: "Tanrı insana, elinden alınamayacak haklar vermiştir. Bu hakların arasında, kendini yönetme, mantık yürütme ve vicdan yer alır. İnsan sadece doğru yönlendirildiğinde ve ilahi Gerçek ve Sevgi olan Yaratıcısı tarafından yönetildiğinde, kendini doğru yönetir."

Bayan Eddy başka bir yazısında şu gözlemini dile getirmiştir: "İnsanoğlu, Tanrı'nın hükümeti gözle görülür oldukça, Altın Kural uygulandıkça, insan hakları ve vicdan özgürlüğüne saygı gösterildikçe, nispeten Tanrı tarafından yönetilecektir" (*The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany* [Bilimci Mesih'in İlk Kilisesi ve Derleme], s. 222).

İsa, Dağdaki Vaazı'nda Altın Kural'ı dile getirmiştir. Bu vaaz, her insanın Tanrı'nın yönetimiyle uyum içinde nasıl yaşayabileceği hakkında temel yönlendiriş sağlar. İsa, "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın" demiştir.

Bu, bireysel dualar için harika bir çerçeve yaratmıyor mu? Başkan ve başbakanlardan kasaba memurları ve vergi görevlilerine kadar, her politik önder ve devlet memuru için rehber olmuyor mu?

Bu, safça bir dua ya da yaşam ve hükümetle ilgili umutsuzca idealist bir bakış açısı değildir. Altın Kural'ı uygulamak ve her kişinin hakları ile vicdan özgürlüğüne saygı duymak, hem iyi yaşamın hem de iyi hükümetin özünü oluşturur. Bu, günümüz dünyasının yönetim kültürünü gerçek anlamda değiştirebilir.

Bill Moody, West Tisbury, Massachusetts'de yaşayan bir Hristiyan Bilimi pratisyeni ve öğretmenidir.